

høj Brændevinsskat, f. Eks. i Landet paa den anden Side Sundet, oplever man noget lignende.

Det ærede Medlem sagde, at de indirekte Skatter vilde alle virke fortræffeligt, hvis der blot ikke var nogle Teoretikere, som altid skulde tale; naar man blot vilde tie stille om dem, mærkede Folk dem slet ikke, saa betalte de deres Forbrugsskatter, og det hele gik udmærket. Ja, det er meget rigtigt; hvis man kunde afskaffe Trykkefrihed og Diskussionsfrihed og Forsamlingsfrihed og kunde faa Folk til at tie stille, saa var det i det hele taget meget lettere at lave Politik, saa var Statsmandskunsten ikke saa vanskelig, som den er i dette Øjeblik. Men det ærede Medlem maa nu en Gang regne med, at vi have baade Trykkefrihed og Forsamlingsfrihed, og at der er en voksende Lyst blandt Mennesker til at faa Besked med, hvordan Forholdene ere, og til, naar de betale Skatter til Staten i Millionvis, at faa Forholdet opklaret og oplyst, for at hver enkelt kan se, hvor meget han betaler i Skat. Det nytter ikke noget, det ærede Medlem siger, at alt vilde være fortræffeligt, hvis Forholdene vare lige det modsatte af, hvad de ere. Nej, nu er det en Gang saadan, at vi leve i en Tid, hvor man vil have Besked, og hvor det derfor i Længden ikke gaar at vælte alle Byrder over paa den almindelige Befolkning, der netop hungrer efter, at der skal være en lille Smule Retfærdighed i Skatteydelsen, altsaa, at de velhavende skulle betale noget mere i Skat, hvad der ikke kan lade sig gøre gennem de indirekte Skatter, navnlig naar man opponerer, hver Gang der kommer en indirekte Skat, der retter sig efter Værdien.

Saa kom det ærede Medlem ind paa Beskyttelsen; men de Bemærkninger, jeg kunde have Lyst til at gøre dertil, falde i alt væsentligt sammen med dem, jeg allerede gjorde til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), og jeg kan derfor gaa let hen over dette Punkt. Der var dog hos det ærede Medlem en Betragtning angaaende Beskyttelsen, der var saa ejendommelig, at jeg ikke kan lade den gaa upaataalt hen. Det ærede Medlem vilde nemlig godtgøre, at det var slet ikke Beskyttelsen, det her kom an paa. Han sagde som saa: naar en Fabrikant bliver rig, pege Folk paa ham og sige: denne Mand er bleven rig paa Grund af Beskyttelsen, men det var tidt, at det slet ikke var Beskyttelsens Skyld; man glemmer, sagde det ærede Medlem,

at Fabrikanten skal være en dygtig Købmand, det nytter ikke noget, at han har Industribeskyttelse, han skal først og fremmest være en dygtig Købmand, og dernæst kommer det an paa, at han i sin Forretning har en gennemført Økonomi og fremfor alt paa at have det, som ikke noget Menneske kan undvære, naar det skal gaa ham godt i Verden, nemlig Held; og saa tilføjede det ærede Medlem følgende Ord: naar han har disse Egenskaber, er det ligegyldigt, om Fabrikanten er beskyttet eller ikke, saa vil han altid gøre sin Lykke. Det forekommer mig, at hvis det er saadan, at Beskyttelsen ikke nytter noget — hvis en Industrimand kan ikke blive rig ifølge den, men skal være en dygtig Købmand, skal kunne gennemføre Økonomi i sin Forretning og have personlig Dygtighed og Held, og hvis han paa den anden Side, naar han har alt det, bliver rig, enten han har Beskyttelse eller ikke, saa synes jeg, at det er et glimrende Argument for Afskaffelse af al Toldbeskyttelse.

Jeg skal saa vende mig til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), som ogsaa var forelsket i Beskyttelsen. Det ærede Medlem har den Tro, at alt vilde være anderledes med Hensyn til denne, hvis blot Byerne allerede i 70'erne, for en Menneskealder siden, havde sluttet sig til Gaardmændene, den Gang disse rejste sig og krævede, at Middelstanden her i Landet skulde have Andel i Statsstyrelsen. Han bemærkede meget rigtigt, at Byerne forstod ikke deres Besøgelsestid den Gang, og derfor stillede de sig afvisende overfor Gaardmændene. Det er meget rigtigt. Byerne forstode ikke deres Besøgelsestid, og de have overhovedet aldrig forstaaet den, og efter min Formening forstaa de den heller ikke i dette Øjeblik. Det er meget dygtige Folk, der bo i vore Byer. De forstaa sig paa deres Forretninger og kender deres Besøgelsestid, naar det gælder Næringslivet. Men deres politiske Besøgelsestid forstode de ikke i sin Tid, og jeg tror heller ikke, de forstaa den endnu. Derom er jeg jo enig med det ærede 7de Medlem for 6te Kreds. Thi det ærede Medlem sagde selv, at endnu var det saadan, at de ikke valgte deres egne næringsdrivende Borgere til Rigsdagsmænd; naar der var en Embedsmand, der vilde stille sig, var han dem altid saa fortræffelig, at de fortrinsvis sluttede sig om ham, og havde de en københavnsk Embedsmand, som man har i den By, hvorfra det ærede Medlem er, saa sluttede man sig særlig